

Μητροπολίτης Πειραιώς: Μπορεί να ζούμε τη μοναξιά και την ερημία, αλλά ποτέ δεν θα μας εγκαταλείψει ο Θεός μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς ιερούργησε χθες Κυριακή 11 Μαΐου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, όπου τιμήθηκε και η μνήμη των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, παρεκκλήσιο των οποίων υπάρχει στο Πνευματικό Κέντρο του Καθεδρικού Ναού.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος επικεντρώθηκε στο γεγονός της θεραπείας του Παραλυτικού στην κολυμβήθρα της Βηθεσδά, όπως περιγράφεται στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, «ένα γεγονός που συνέβη στα Ιεροσόλυμα, πολύ ενδεικτικό και πάρα πολύ εκφραστικό για την λειτουργία της θείας ευαγγελικής παρουσίας στον κόσμο», όπως χαρακτηριστικά είπε, επισημαίνοντας το συμβολισμό της μοναξιάς και της εγκατάλειψης που βίωνε ο παραλυτικός, παρότι βρισκόταν ανάμεσα σε πλήθος ανθρώπων.

«Μέσα σε αυτόν τον κόσμο, το πλήθος, ο άνθρωπος αυτός δεν είχε άνθρωπο. Αυτό ήταν το παράπονό του, το κλάμα του, η δυστυχία του. Μέσα σε τόσο πολύβουο πληθυσμό να είναι μόνος, έρημος, εγκαταλελειμμένος από όλους», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «αυτό είναι το δράμα το ανθρώπινο. Αυτή η ερημιά, η εγκατάλειψη, η προδοσία των άλλων που βιώνουμε στην καθημερινότητα του κόσμου μας». Υπενθύμιση μάλιστα και μία τραγική πραγματικότητα όταν στη λεγομένη «Πόλη του φωτός», το Παρίσι, συνέβη μία θερμοπληξία και βρέθηκαν «οκτώ χιλιάδες νεκροί, τους οποίους κανείς δεν είχε αναζητήσει».

«Αυτό, λοιπόν, το τραγικό γεγονός της ερημιάς, βιώνει ο σημερινός παράλυτος. Και ενώ βρίσκεται μέσα σε ένα πολύ μεγάλο χώρο και κόσμο, με πολλούς ανθρώπους, είναι εντελώς μόνος. Και την συντροφιά την ανθρώπινη δεν την βρήκε από τους ανθρώπους, αλλά του την χάρισε ο ενσαρκωμένος Κύριος Ιησούς Χριστός. Εκείνος έγινε ο άνθρωπος που τον πλησίασε μέσα στην εγκατάλειψή του, στην ερημιά του, στον πόνο του και του προσέφερε το χέρι της συμπόνιας, της συντροφιάς και της θεραπείας», συμπλήρωσε, και συνέχισε: «Σε αυτή την πραγματικότητα ο Χριστός γίνεται ο άνθρωπος, γίνεται ο σύντροφος, γίνεται ο προστάτης, γίνεται ο θεραπευτής, γίνεται ο μεγάλος ιατρός. Και αυτό δεν συνέβη μόνο τότε στην προβατική κολυμβήθρα της Βηθεσδά, αλλά γίνεται κάθε μέρα, κάθε στιγμή. Γιατί μπορεί να ζούμε τη μοναξιά και την ερημιά και την εγκατάλειψη από πολλούς λόγους, αλλά ποτέ, μα ποτέ δεν θα μας εγκαταλείψει ο Θεός μας, ο Κύριος μας».

Ο Σεβασμιώτατος εξήγησε ότι η ασθένεια και ο θάνατος είναι συνέπειες της αμαρτίας, έργα του διαβόλου, τα οποία καταργεί ο Χριστός με την παρουσία Του.

«Έχουμε τον Κύριο που είναι η απόλυτη παρουσία, η απόλυτη μέθεξη, η απόλυτη ζωή, που δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ. Γιατί για αυτό ακριβώς το λόγο μπήκε στον χώρο και τον χρόνο, για να μην μας εγκαταλείψει. Και η υπόσχεσή Του παραμένει αενάως και αιεφόρος εναργής», είπε σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας παράλληλα πως ο Κύριος «είναι μαζί μας αρκεί να Τον καλέσουμε. Αρκεί να προφέρουμε το όνομά Του. Αρκεί να Τον επικαλεστούμε. Και μπαίνει μέσα μας. Επάνω στην Αγία Τράπεζα είναι το Σώμα και το Αίμα Του

», υπογράμμισε, σημειώνοντας πως «δεν είμαστε μόνοι. Όποια και αν είναι τα προβλήματα, οι παραλύσεις, οι ασθένειες, οι προδοσίες, οι ερημιές, έχουμε τον Κύριο. Και καθώς έχουμε τον Κύριο έχουμε τα πάντα και τους πάντας».

«Σήμερα στον Καθεδρικό μας Ναό, πανηγυρίζουμε τους Ισαποστόλους Κύριλλο και Μεθόδιο, τους αυταδέλφους και φωτιστές του λαού, μία ιερά τριανδρία του 9ου αιώνας», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «μιμούμενοι τον Παύλο, περπάτησαν σε όλη την Βόρεια Ευρώπη και κατήρδευσαν με το Ευαγγελικό ζείδωρο μήνυμα στις καρδιές των λαών» «και δημιούργησαν και πολιτισμό, γιατί με την κυριλλική γραφή έδωσαν τη δυνατότητα σε αυτούς τους λαούς να εκφραστούν, να συγγράψουν, να μελετήσουν, να φωτισθούν, να σωθούν».

Αναφέροντας πως «παίρνουμε και από αυτούς το μήνυμα ότι κάθε εποχή έχει την φωτοφόρο χάρη της», κάλεσε όλους «να γίνουμε μιμητές αυτών των ηρώων της πίστεως».

